

Pondelok 7. novembra 2016

Text: Mich 4, 1 – 5 (7b)

¹V posledných dňoch vrch domu Hospodinovho pevne bude stáť na vrchole hôr a vyvýšený bude nad pahorky. I pohnú sa k nemu národy. ²Mnohé kmene poputujú a povedia: Podťe, vystúpme na vrch Hospodinov, k domu Boha Jákobovho. On nás bude učiť svojim cestám a budeme chodiť po Jeho chodníkoch. Lebo zo Siona vyjde naučenie a slovo Hospodinovo z Jeruzalema. ³On bude súdiť mnohé národy, vynášať výrok mocným kmeňom, a to i vzdialeným. Prekujú svoje meče na pluhové radlice a svoje oštepky na vinárske nože; národ nepozdvihne proti národu meč a už sa nebudú učiť vojne. ⁴Každý bude sedieť pod svojím viničom a pod svojím figovníkom a nik ho nevydesí. Lebo ústa Hospodina mocností prehovorili. ⁵Veď všetky národy chodia, každý v mene svojho boha, ale my budeme chodiť v mene Hospodina, nášho Boha, na večné veky.

Hospodin bude kraľovať nad nimi na vrchu Sion, odteraz až naveky.

Piesne: ES č. 676, 1

Zamyslenie nad Božím slovom:

Nad prečítanými slovami z proročkej knihy Micheáš je nadpis „*Mesiášska ríša pokoja*“. Prorok žil približne sedemsto rokov pred narodením Krista a pokoju v tej dobe nič nenasvedčovalo. Prorok sa tak stáva advokátom chudobných a utláčaných. Predpovedá pohromu pre Samáriu i Jeruzalem, za ktorú je vinná elita, predovšetkým sudcovia, právnici a kňazi. Nenachádzame sa aj my dnes v mnohých veciach v podobnej situácii? Veľké sociálne rozdiely, väčšinou práca za minimálnu mzdu, skorumpované súdnictvo, politika, keď nevieme, komu a čomu máme veriť, nepokoje v rodinách, manželstvách, vo vzťahoch v spoločnosti aj cirkvi, u nás i v okolitých krajinách. Vieme, že predpovedaný súd nad Izraelom i zbúranie jeruzalemského chrámu sa stalo skutočnosťou, a to v roku 70 po narodení Krista, keď z pôvodného chrámu ostal dodnes iba „múr nárekov“ a na jeho mieste stojí pohanská mešita. Naplnili sa tak slová Pána Ježiša Krista: „*Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, čo boli poslaní k Tebe, koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti ako sliepka svoje kuriatka pod krídla! A nechceli ste. Ajhľa, zanecháva sa vám dom váš pustý.*“ (L 13, 34. 35) Čo robiť, aby sa aj pri nás nenaplnili tieto Pánove slová? Prorok odporúča: Vyjdime na vrch Hospodinov, On nás bude učiť svojim cestám a budeme chodiť po Jeho chodníkoch.

Čo je pre nás tým Hospodinovým vrchom? Je to tvoja cirkev, tvoj cirkevný zbor, spoločenstvo v chráme, či takéto spoločenstvo, ktoré práve teraz máš sám alebo so svojou rodinou pri Božom slove. Tu získavaš pokoj, aj keď vôkol teba i v tebe je ešte veľa nepokoja. Pán Ježiš je darcom pokoja v tejto nepokojnej, hriechom poznačenej časnosti. No úplný pokoj nastane až pri druhom príchode Pánovom, keď sa naplní to, čo píše prorok: „*Každý bude sedieť pod svojím viničom a pod svojím figovníkom a nik ho nevydesí.*“ (Mich 4, 4) Vinič v starom Oriente predstavoval strom života a figovník bol pokladaný za strom smrti. V Starej zmluve sa obidva výrazy objavujú vedľa seba pätnásťkrát. V tomto spojení predstavujú dva póly: život a smrť. Sedieť pod dvoma stromami znamená, že je zrušené nepriateľstvo, ktoré sa od pádu prvých ľudí do hriechu nachádza medzi životom a smrťou. Kým sa tak v plnosti stane, žime vo viere v Pána Ježiša Krista, lebo On je nielen darcom pokoja, ale aj mostom, ktorý nás prevádza zo smrti do života. Amen.

Modlitba:

„*Ja som pre večnosť narodený a v lepšom svete raz žiť mám, nebude život môj zničený, aj keď sa tela zborí stan, nie som tu iba pre časnosť, určený som aj pre večnosť.*“ (ES č. 676, 1) Amen.

Mgr. Peter Soták, zborový farár v CZ ECAV Merník (ŠZS)